

ĐƯỜNG VỀ THIÊN QUỐC

Chương 15

MÁI ẤM GIA ĐÌNH

*Mái nhà tình nghĩa đôi ta
Chung nhau xây dựng biển tình quê hương
Gia cư xinh đẹp hiền hòa
An vui tận hưởng tình này Trời ban*

Mỗi con người của chúng ta đều có một mái ấm gia đình hạnh phúc. Một mái ấm gia đình đó tự chúng ta ước nguyện và xây dựng nên. Trong một nền tảng thương yêu và tha thứ. Ai cũng có một gia đình ấm cúng. Tất cả mọi người đều giống nhau không vị biệt riêng rẽ. Bởi vì mình đã bỏ mất đi niềm tin, trong nền móng xây dựng thương yêu và hạnh phúc. Mà đời đời, ông Cha ta đã xây dựng niềm tin yêu hạnh phúc cho chúng ta.

Dù nghèo hay giàu, dù cường hào hay ác bá, cũng phải chung qua một mái ấm của gia đình. Trong đó đều có ông bà cha mẹ và tổ tiên. Một kẻ bất hạnh nào đi nữa cũng có cái tình phụ mẫu. Mất cha thì còn mẹ, cha mẹ mất hết thì còn họ hàng anh em, họ hàng mất hết thì còn cái tình thương yêu của đồng loại. Là người Việt tha hương được sự cứu giúp của nhơn sinh đồng loại. Một số các em nhỏ không nhà, không cha mẹ, thân bằng quyến thuộc, thì thử hỏi họ nương dựa vào ai để sống.

Họ sống với những ngày tha phương cầu thực, nhớ nhung và thèm khát cái tình cha mẹ anh em họ hàng thân bằng quyến thuộc. Họ ao ước một mái nhà đầm ấm quây quần bên nhau. Cùng nhau chuyện trò tâm sự những kỷ niệm êm đềm của những ngày sống bên nhau. Họ ước ao cái điều đó hơn bao giờ hết. Những ai sống bất hạnh tang thương đó thì mới khát khao cái mái ấm gia đình như là một cái gia sản tràn đầy hạnh phúc mà Thượng Đế ân ban.

Cứ mỗi lần tiệc tùng hội hè đình đám, những người, họ có thân bằng quyến thuộc, có cha mẹ vợ chồng thân yêu, bạn bè khấn khít. Thì người bất hạnh đó, họ lại ước mơ, cho tôi được cái diễm phúc như vậy. Mà họ có bao giờ được cái giây phút thần tiên đó đâu. Một khung cảnh mà chẳng bao giờ có được. Mặc dầu cái cảnh đó diễn ra hàng ngày, như chúng ta đã có.

Cái nỗi bất hạnh không có một mái ấm gia đình và họ cứ ước ao thềm nguyện cho cho con được những chuỗi ngày ấm êm. Tâm sự của một người mất đi cái mái ấm gia đình mà thiếu đi tình cha mẹ nó lớn lắm. Họ mất đi cả một gia tài, tình thương vô tận, chứ không phải ít.

Hỏi làm sao mà xây dựng lại được một mái nhà có ông bà cha mẹ anh chị em đầy đủ. Họ thềm thường ước ao như thế và họ cứ lầm lũi sống, theo kiếp sống nhớ nhung. Mặc cho vòng đời cuốn theo bao nhiêu sự dầy xéo của nội tâm. Họ thềm khát một cách thật lớn lao.

Ngược lại chúng ta lại dư thừa cái hiện tại trước mắt mình là có một gia đình thân yêu. Cái mái ấm gia đình đầy đủ đó, do ông Cha ta gây dựng nên ta và tới phiên ta tiếp tục xây dựng.

ĐƯỜNG VỀ THIÊN QUỐC

Tới đây và tới tay chúng ta cái mái ấm đó thường hay bị đổ vỡ, rồi mình tự tay đánh mất đi cái sự thương yêu trong buổi ban đầu gây dựng.

Gia đình nào mất mát đi cái gì có sẵn, thì mới thấy cái sự mất đó quý giá. Vì tự tay mình dựng nên và cũng tự tay mình đổ vỡ, thì mới hối hận ăn năn.

Tìm lại không bao giờ có nữa.

Thượng Đế sanh ra ta cho ta một gia đình rất là đầy đủ, không có thiếu sót cái chi.

Nếu không có vợ, có chồng, thì con người ta làm sao mà học được cái tình thương yêu và tha thứ. Nếu không có con, có cháu thì người ta làm sao biết hy sinh và tận độ.

Thượng Đế là đấng hiếu sanh, nên lập ra cho chúng ta đầy đủ và nắm gọn trong một mái ấm tình thương của gia đình. Đạo phát sinh từ đó.

MÁI ẤM GIA ĐÌNH

*Gia đình đầm ấm thật vui
Có Cha có Mẹ Ông Bà quý yêu
Anh em hòa thuận êm đềm
Tạo ra giây phút chan hòa tình thương*

*Thương sao tất cả như nhau
Gia đình hòa hợp thuận theo ý Trời
Ý Trời ban xuống mọi nơi
Cùng chung nòi giống, cùng giống thương yêu*

*Thương yêu gói gọn tâm tình
Tình thương chia sẻ ngọt bùi đắng cay
Chung lo gắng sức tái bồi
Tình thương sống động cả nhà ấm yên*

*Vui sao thực hiện ước mơ
Gia đình trật tự nếp nề khoan dung
Vui vui vui quá là vui
Cả nhà vui vẽ đời mình quý thương*

*Tình thương ta phải dựa nương
Ở nơi Trời Phật, ở trong đạo nhà
Thương yêu hiếu thảo Ông Bà
Gia đình tôn trọng, vợ chồng quý nhau*

*Kính bái
Lê Thành Lợi*